

Sygn. akt VI Ka 521/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 listopada 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Barbara Żukowska

Protokolant Jolanta Kopec

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze Macieja Prabuckiego

po rozpoznaniu w dniu 20 listopada 2014r.

sprawy **A. B.**

oskarżonego z art. 178a § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze

z dnia 25 sierpnia 2014 r. sygn. akt II K 936/14

uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego A. B. i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Jeleniej Górze do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 521/14

UZASADNIENIE

A. B. został oskarżony o to, że w dniu 22 czerwca 2014 roku w M. przy ul. (...) w ruchu lądowym prowadził samochód marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,95 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu to jest o czyn z art. 178a§ 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze wyrokiem z dnia 25 sierpnia 2014r. w sprawie sygn. akt II K 936/14:

I. uznał oskarżonego A. B. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierzył mu karę 10 (dziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki na kwotę 100 (stu) złotych,

II. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego A. B. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat,

III. na podstawie art. 63 § 2 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów zaliczył oskarżonemu A. B. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 23 czerwca 2014r. do dnia 25 sierpnia 2014r.,

IV. na podstawie art. 49 § 2 k.k. zasądził od oskarżonego A. B. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 200 (dwustu) złotych,

V. na podstawie art. 627 k.p.k. w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego A. B. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 100 złotych.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł prokurator zaskarżając orzeczenie Sądu I instancji w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonego A. B..

Powołując się na przepis art. 438 pkt 2 kpk i art. 427 § 1 i 2 kpk wyrokowi zarzucił:

- obrazę prawa procesowego – art. 335 § 1 kpk w zw. z art. 343 § 7 kpk, mającą wpływ na treść orzeczenia, a polegającą na wymierzeniu oskarżonemu A. B. wyrokiem skazującym, na posiedzeniu, kary grzywny w wymiarze 10 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 100 złotych w sytuacji, gdy kara grzywny w tym wymiarze nie była objęta wcześniejszym uzgodnieniem pomiędzy prokuratorem i oskarżonym.

Stawiając powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna.

Na wstępie stwierdzić należy, iż Sąd Rejonowy poddał przeprowadzone w toku rozprawy głównej dowody w sposób wymagany przepisem art. 7 kpk i dokonał ustaleń faktycznych, których prawidłowość nie nasuwa wątpliwości. Sprawstwo i wina A. B. w popełnieniu przypisanego mu zaskarżonym wyrokiem czynu są niewątpliwe.

Prawidłowości dokonanych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym ustaleń faktycznych nie kwestionuje w apelacji oskarżyciel publiczny. Rację ma natomiast prokurator, o ile zarzuca w apelacji, iż Sąd Rejonowy wydając zaskarżony wyrok w trybie art. 343 kpk w zw. z art. 335 § 1 kpk związany był wnioskiem umieszczonym w akcie oskarżenia, gdyż jego treść była wynikiem porozumienia oskarżyciela i oskarżonego, którzy zgodzili się na takie, jak we wniosku, rozstrzygnięcie sprawy.

Sąd I instancji nie mógł samodzielnie – rozpoznając w toku posiedzenia wnioski o skazanie bez rozprawy – dokonać jakichkolwiek (na korzyść, czy na niekorzyść oskarżonego) zmian w treści wniosku złożonego w trybie art. 335 § 1 kpk. Dostrzegając potrzebę ewentualnej korekty założonego w tym trybie wniosku sąd może to uczynić tylko z udziałem stron lub skierować sprawę na rozprawę główną.

W rozpoznawanej sprawie Sąd Rejonowy samodzielnie dokonał zmiany orzekając odmiennie niż uzgodniły to strony przy czym bez znaczenia pozostaje okoliczność, iż wymierzona oskarżonemu w wyroku kara grzywny jest wynikiem – popełnionej przez Sąd Rejonowy – omyłki pisarskiej polegającej na zamianie liczby stawek wnioskowanej kary grzywny z wysokością jednej stawki. Kara wymierzona oskarżonemu w wyroku w istocie jest inną karą, niż wskazana we wniosku złożonego wraz z aktem oskarżenia.

Sąd Rejonowy faktycznie orzekł o karze inaczej, niż zostało to przez prokuratora i oskarżonego uzgodnione a zatem dopuścił się zarzucanej w apelacji obrazy przepisów art. 335 § 1 kpk w zw. z art. 343 § 7 kpk a zatem Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, jak domagał się tego w apelacji oskarżyciel publiczny.

Wyk. J.K.